

117560

Mellom nordmenn.

21/12

En av de forrige kronikkene mine ble gjengitt i en av avisene her i Oslo. Det var den hvor jeg behandlet oppløsningen og kaoset på motstandsfronten her heime hvor jeg konkluderte med en appell til alle nasjonalsinnede nordmenn om å slutte opp om en norsk front mot den røde fronten som truer oss såvel utenfra som innenfor vårt lands grenser. Gjennom redaksjonen fikk jeg forleden oversendt et tilsvarende svar til denne kronikken fra en som anonymt undertegner seg "Nordmann". I den følgeskrivelsen han sender med til redaksjonen, sier han bl.a. at "det han skriver om er livets alvorlige virkelighet, men," sier han, "kan det kaste et lite lys innover oss i Jøssingleiren hos dere til en begynnende liten øm og varm tanke gjensidig mellom oss norske, da er hensikten oppnådd. Han har bedt redaksjonen om å få sitt brev tatt inn i avisen, og det skal han ~~dermed~~ få, men jeg vil gjerne også gjennom kringkastingen få gjengi brevet hans og også få komme med videre bemerkninger til det. Han skriver følgende:

"Undskyld at jeg ikke kan undertegne med fullt navn. Jeg kan allikevel si deg så mye at jeg er norsk. Jeg så med egne øyne både besteforeldre og oldeforeldre på farsiden og hørte på når de fortalte. Det var om slit med jord, hest og ku,- med seil og årer på fiske her heime og på ishavet langt der nord. Noen ble på havet, og noen fikk sin grav i fremmed land; men flesteparten hviler ufortv i mor Norges jord.---

Jeg er bare en: men det er tusenvis av nordmenn som har det som jeg, og du sier vi er blinde. Nei, vi ser faren og har sett den i mange år, og vi er så hjertelig enig med deg i det du skriver. Ja idag skulde det lyde som du sier: Norsk front mellom alle Norges fjell med gjenlyd og ekko som et brusende vær mellom nordmenn ute og heime. Men vi kan ikke, og her må du være blind hvis du ikke skjønner hvorfor.- Vi kan ikke, det er det forferdelige faktum som fyller oss med sorg og fortvilelse.- Vi kan ikke fordi vi er nordmenn og har vår rot i Norge, og bundet gjennom forfedre og Norges historie til å tenke og handle som sagaens nordmenn. ---- Tenk om det i vår Norges historie hadde stått slik: I året 1612 landet en herfører

"som het Sinclair med en stor skotsk hær i Romsdalen. De myrdet, stjal og brente og fór hardt fram, og bøndene skjulte sine forråd og flyktet selv så mange som kunde. Nu var det en mann der på stedet som var misnøyd med styret i Norge. Han gikk til Sinclair og tilbød seg å finne fram de forråd som bøndene hadde skjult. Likeledes opplyste han Sinclair om at nordmennene hadde lagt seg i bakhold ved Kringen i Gudbrandsdalen, og på den måten slapp hele skottekåren heldig forbi. Norskehæren som var liten og dårlig rustet ble overrasket og tilintetgjort. - -

Videre: I 1716 sendte Karl den 12. seks hundre mann for å ødelegge Kongsberg Sølvverk. De tok nattekvarter på Morderhov. Her var det en prestekone som tok vel imot svenskene og ba dem skynde seg for oberst Øtken med tre hundre norske dragoner var i anmarsj. De dro da straks avsted. De norske kom forsent og Sølvverket ble ødelagt. -

Videre: Da kong Karl senere på året forsøkte å ta Halden, var det mange nordmenn som gjorde motstand mot svenskene på forskjellig vis. I spissen for denne oppstandsbevegelse sto brødrene Kolbjørnsen. Også de kristne var med i dette skjendselsverk, således klokkeren i Idd, Ole Svendsen Bakke. Han fikk da også en velfortjent kule. - - -

Nei og atter nei - heldigvis - det står ikke slik. Ingen nordmann kunde gå til Sinclair, og ingen norsk kvinne kunne hjelpe svenskene, og ingen nordmann kunde la være å kjempe imot. "Derfor minnes skal klokkeren i Idd, så lenge nordmenn rår i Norge." - - -

Iddag er det Tyskland som er skottekåren,-- det er tyske soldater som er svenskehæren, og vi som vilde samlet oss under merket: Norsk front, ja Germanisk front - Europeisk front, vi er hindret - av selve Germania. Det er Tysklands store feilgrep og forbrytelse både mot seg selv og oss. Det har stengt oss ved sin handlemåte. - - Vi kan ikke. -

Nordmann." 3,4

Hvis denne måten å resonnere på hadde vært enestående og "Nordmann" hadde vært alene om ~~seg~~ ^{sin mening}, så vilde det i og for seg vært av liten betydning å bringe noe tilsvarende. Men han sier selv at han representerer tusenvis av nordmenn med sin oppfatning, og det er vel grunn til å tro at dette er riktig.

Men om det no så er at store grupper av våre landsmenn tenker slik og også handler deretter, synes jeg det er et sørgelig selvooppbyggelsens standpunkt ~~som~~ man er kommet til. "Vi ser faren og har sett den i mange år, og vi er så hjertelig enig med deg i det du skriver." Mange år, det må vel også gå tilbake til tiden før denne krigen. Hvis det var så at "Nordmann" og tuften-vis med ham var klar over den fare som truet oss og fryktet den, så skulde vel vegen til Nasjonal Samling, allerede før krigen, ikke vært så vanskelig å finne for dem. Det var vi i Nasjonal Samling som først gjorde oppmerksom på faren fra øst. Det var vi som førte en kompromissløs kamp mot de tiltagende bolsjeviseringstendenser heime i vårt eget land. Det var vi som reiste krav om en fullstendig utbygging av vårt forsvar til vern om vår frihet og selvstendighet. Det var vi som i den tusendagers valgkampen mellom 1933 - 36 fikk vekket de nasjonale elementer i vårt folk slik at marxismens frammarsj her i landet midlertidig ble stanset. Det var vår Fører - Vidkun Quisling - som i den ene tale etter den andre og i en lang rekke avisartikler forutsa det norske folks skjebne hvis det ikke vilde ta hensyn til våre advarsler og allerede den gang slutte seg sammen i en norsk front mot bolsjevismen. Hvis disse tusener av nordmenn så faren den gangen, så er det deres forbrytelse og ikke vår at de ikke også tok konsekvensen av sitt syn og aktivt gikk inn for å avverge katastrofen. "Vel," kan man si, "vi gjorde det. Vi hevdet også den gang våre meninger og vi støttet de partier som lot til å ha den samme oppfatning. Vi var forsvarsvennlige og vi var anti-kommunister. Når det allikevel gikk som det gjorde, så er ikke det vår skyld. - Jeg er ikke enig i det. Dere tusenvis av nordmenn husker sikkert også at vi i Nasjonal Samling framhevet de såkalte borgerlige partiers evneløshet når det gjaldt kampen mot bolsjevismen. Dere vil iallfall ved å gå igjennom hva Quisling har sagt i de siste 12 år, ja de siste 15 år, finne at han konsekvent har hevdet som den eneste redning at det fant sted en radikal omlegning av den norske politikk og at det ble dannet et riksstyre som var uavhengig av partipolitikken og som hevet seg over det daglige politiske kjegl for etter brede, almene linjer ^{og} kunne føre en politikk på lang sikt som trygget Norges frihet og ~~sikkerhet~~ ~~sikkerhet~~ uavhengighet.

Det er ikke ^{ikke} vår skyld at det allerede før krigen lyktes oss å samle den bestemmende del av det norske folk til en enig norsk front . Det er folkets egen skyld.

Vi i Nasjonal Samling kan trygt framlegge vårt regnskap for historiens dom, men kan dere andre gjøre det ?

Dere som så faren og ikke innrettet dere deretter.

Dere som hørte advarslene og ikke trodde på dem. Det er ikke dere som no etterpå skal komme og dømme oss. Det er heller vi som skulde kunne dømme dere. Men vi gjør det ikke. Vi har ikke gitt opp ~~den~~ ^{den} idag slik som dere har gjort. Vi har fremdeles troen på det gode i vår t norske folk og på at dette folk ikke skal gå til grunne, men skal reise seg igjen og få en stor framtid.

Vi tok konsekvensen av vårt syn da våre advarsler ikke ble hørt og da faren allikevel truet med å overstrømme oss.

Dere tok ikke konsekvensen av at dere så riktig, men handle feil. Dere satte dere ned i stille selvoppgittethet og sa bare: "Vi kan ikke".

"Nordmann" går tilbake noen år i tiden og sier:

"Tenk om det i vår historie hadde stått slik", og så nevner han skottehæren som kom til landet i fredstid uten at noen truet dem utenfra og tvang dem til det, men ene og alene for å erobre, for å plyndre og herje, for å øve dåd.

Den gang blede stoppet av de norske bønder som evnet dette fordi den militære teknikk for 300 år siden ikke muliggjorde noen særlig overlegenhet for den ene part, ~~takkert være~~ ^{i kraft av} våpnenes og det militære utstyrs fullkommenhet.

"Idag er det Tyskland som er skottehæren", sier "Nordmann".

Nei, det er ikke det! Skottehæren av idag er England som selv aldri et øyeblikk har lagt skjul på at det var deres hensikt å sette seg fast her i landet, ikke for å redde oss fra et eller annet, men utelukkende for å benytte vårt land som en utgangspost for et generalangrep på sin fiende Tyskland. Og Tyskland var det som overfor denne fare som truet det, kom England i forkjøpet og selv sikret seg posisjonen i Norge.

Jeg er klar over at misforståelsene mellom "Nordmann" og hans andre tusener av nordmenn og oss i Nasjonal Samling, bunnet i begivenhetene omkring 9. april. Men det kan ikke være mulig at disse tusener av nordmenn som tenker nasjonal og gjerne vil handle nasjonalt, fremdeles ikke ser årsaken til det 9. april som kom her.

Derfor holder også sammenlikningen med Karl den 12. både på Kongsberg Sølvverk og i Halden. Karl den 12. kom, som skottehæren i sin tid, på erobringstokt. Han gikk inn på norsk område, ikke for der å møte en fiende som truet ham, men for å legge nytt land og nye verdier inn under den svenske krone.

Tyskland kom ikke til Norge i 1940 som en fiende av Norge. Enhver militær autoritet vil kunne si at Tyskland på det stadium av krigen hadde all interesse av å holde Norge utenfor og ikke på noen måte var interessert i å opprette nye fronter. Tyskland ble tvunget hit til Norge for her å møte sin fiende - England. Derfor er det riktigere å si at England var skottehæren og at Tyskland var bondehæren som stanset skottene ved Kringen. ~~Derfor står det i dag også~~

Derfor står det 2 steder oppe ved Kringen idag. På den ene står det at "her stanset bondehæren skottene under oberst Sinclair i 1612", og på den andre står det at "her stanset tyske tropper englenderne i 1940."

Ikke bevist at de handlet ulovlig 9-4

2) tilbehøret - demst. - 18/4 - 23/4 / DA-Blant.

La gå at okkupasjonsmakten har måttet foreta ting her i landet som ~~ikke~~ mange nordmenn ikke vil, eller mangler forutsetningene, for å forstå. I og med at krigen ble ført inn på norsk område, fulgte en nedsettelse av vår levestandard, innskrenkninger på mange måter for sivilbefolkningen, husrekvisisjoner, beslagleggelser, kort sagt ting som en krig overalt vil føre med seg.

La gå at det også er skjedd ting som kanskje kunne være undgått, men hva betyr alt dette overfor dagens alvor? - Den kjensgjerning at faren ikke bare ligger truer, men er over oss, at bolsjevikene ikke bare lurar ved våre grenser, men med sin armé står på norsk jord og med sine lakeier dag for dag gnager på roten til det norske tuntreet. - *Man kan da som* nasjonalsinnet nordmann sette seg ned og si: "Vi kan ikke" når man må vite at en slik holdning uvegerlig fører til at land og folk går til grunne?

Tenk, kjære "Nordmann", om det i vår historie om denne tiden skulde skrives: "I 1940, da storkrigen raste i verden, vilde England og Frankrike bryte inn i Norge for bedre å kunne ramme Tyskland. Men Tyskland kom dem i forkjøpet og besatte Norge. Det var en mann i landet som hadde forutsett denne utviklingen og som i flere år hadde advart sine landsmenn mot denne faren. Han visste også at resultatet av en slik ~~at landet~~ handling kunne bli at Norge ble utlevert til en langt farli-

dele krigsplaner

gere fiende, nemlig bolsjevismen. Han forsto at Norges plass var på Tysklands side som gikk foren i kampen mot bolsjevismen, men det norske folk forsto ham ikke. Selv de tusener av nordmenn som ~~sier~~ sa de hadde sett faren og som var enig i at det måtte en samlet norsk front til for å avverge den, de krev i skjul fordi de ikke likte at det var tyskere i landet. Og de lot heller landet gå til grunne enn de vilde samarbeide med et annet folk for å redde det. Slik gikk det til at Norge i 1945 ble over-
svømmet av bolsjevikene uten at noen makt kunne hindre det, og slik gled Norge inn i en ny vandring i netten som ble lenger enn den forrige etter år 1400."

Vil "Nordmann" og hans tusener meningsfeller kunde ta et slikt ansvar overfor historien? Vil dere kunde gi svar når deres barn og barnebarn leser den norske historie fra disse årene og spør dere: "Hvor sto du den gang det gjaldt landets skjebne?" *Men nei*, slik skal det ikke stå i vår historie. Ingen nordmann som ser faren kan sette seg ned i stille selvoppgittethet. Ingen nordmann kan på denne måte hjelpe de makter som vil Norges undergang. Ingen nordmann kan la være å kjempe imot sitt lands utslettelse.

Derfor skal Norge leve videre og det skal stå i historien at det norske folk i det 20. århundre ble reddet gjennom en nasjonal innsats, en norsk front som reiste seg til samlet kamp mot den røde fronten som truet landet.

"Vi kan ikke " er ikke noe slagord for nasjonale nordmenn idag. "Den som lar armene synke er fortaapt", sier *den*

filosof

skotsk Rabe

Ta armene opp av skjødet og reis dere til innsats.

Jeg vet dere vil, og med den rette viljen så kan dere også.

"Vi vil og vi kan" må være vårt felles slagord.

Og dermed ønsker jeg den store, nasjonale norske fronten en riktig god, norsk jul.